

Vad var det stora med "den första pingstdagen"?

[Spara som PDF](#)

Skrivet av Lennart - 24 maj, 2014 - 20:40

När vi nu närmar oss pingsthelgen (2014) vill jag dela lite kompletterande tankar i anknytning till den artikel som jag nyligen publicerade med rubriken "[Arvet från skeendet på Azusa street](#)".

Pingstdagen

Vi har kommit att kalla den pingstdag som beskrivs i Apostlagärningarnas kapitel 2 för "den första pingsten" eller "den första pingstdagen". Dock firade judarna redan pingst, nämligen den judiska högtiden *Shavuot*. Den högtiden firades som en skördehögtid och senare även till minne av att Gud gav Mose budorden på stentavlor uppe på Sinai berg. Judarnas *Shavuot* har alltså fokus på både *skörd* och *Guds bud*. Men låt oss för enkelhetens skull ändå kalla den där pingstdagen som ägde rum för snart 2000 år sedan för "den första pingstdagen". (Ordet "pingst" härstammar från grekiskans *pentekoste* som betyder "femtionde dagen", och som syftar på 50 dagar efter påsk.)

Vad var det stora?

Vad var då det stora med denna första pingstdag? Jag tror många tänker på att det var då som lärjungarna började *tala i tungor* för allra första gången och att detta var det riktigt stora. Andra tänker att denna dag var *Kyrkans födelsedag*. Båda dessa synsätt innehåller delsanningar, men jag tror vi skall läsa i Bibeln och fundera lite mer kring vad som hände denna första pingstdag för att förstå det **riktigt** stora.

En början till förståelse för detta ligger i Jesu löfte om vad som skulle ske med lärjungarna denna märkliga dag. Lovade Jesus att lärjungarna då skulle börja tala i tungor på språk som ingen begrep? Nej, vad han utlovade var detta:

Apg 1:4-5, 8: Lämna inte Jerusalem utan vänta på vad Fadern har utlovat, det som ni har hört av mig. Ty Johannes döpte med vatten, men ni skall om några dagar bli döpta i den helige Ande... när den helige Ande kommer över er, **skall ni få kraft och bli mina vittnen i**

Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.

Det centrala med Andens utgjutande över lärjungarna på den första pingstdagen var alltså att de skulle få en särskild kraft att bli Jesu vittnen; att de skulle få kraft att predika evangeliet för alla folk och därigenom skörda nya lärjungar! Vi ser i detta en anknytning till judarnas skördehögtid *Shavuot* eftersom Jesus i bibelordet ovan talar om att få kraft att bli Jesu vittnen, vilket ju ledde till en **skörd** av nya lärjungar.

Men visst talade väl lärjungarna med "nya tungomål" denna första pingstdag? Ja, visst gjorde de det. Men det var inga obegripligheter de talade, för de talade på alla de olika språk som då fanns representerade där i Jerusalem på den första pingstdagen, och på dessa olika språk förkunnade de Guds väldiga gärningar och evangelium. Vi ser det i nedanstående bibelord:

Apg 2: 5-11: Nu bodde i Jerusalem fromma judiska män från alla folk under himlen. Och när dånet hördes samlades folkskaran, och alla blev mycket uppskakade, eftersom **var och en hörde sitt eget språk talas**. Häpna och förundrade sade de: "Är de inte galileer, alla dessa som talar? Hur kan då var och en av oss höra sitt eget modersmål? Vi som är parter, meder eller elamiter, vi som bor i Mesopotamien, Judeen eller Kappadocien, i Pontus eller Asien, i Frygien eller Pamfyliden, i Egypten eller Libyen åt Cyrene till eller är inflyttade främlingar från Rom, vi som är judar eller proselyter, kretenser eller araber - **vi hör dem tala på vårt eget språk om Guds väldiga gärningar.**"

Sedan tog Petrus till orda och talade direkt till folket som hade samlats. Det som folket fick höra ledde till en förkrosselse och syndanöd i deras hjärtan, och de frågade då vad de skulle ta sig till:

Apg 2:37-41: **När de hörde detta, högg det till i hjärtat på dem**, och de frågade Petrus och de andra apostlarna: "Bröder, vad skall vi göra?" Petrus svarade dem: "Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva. Ty er gäller löftet och era barn och alla dem som är långt borta, så många som Herren vår Gud kallar." Också med många andra ord vittnade han och uppmanade dem: "Låt er frälsas från detta bortvända släkte." De som då tog emot hans ord döptes, och **så ökade antalet lärjungar den dagen med omkring tre tusen.**

Här skördades med andra ord omkring tretusen personer till tro på Jesus Kristus som deras Frälsare. Orsaken till denna enorma omvändelse var inte språkundret i sig utan **förkunnelsen** om Guds väldiga gärningar och evangeliet. Det var detta budskap som högg tag i dem!

Men det finns ännu en sak som Gud hade utlovat sitt folk, och som har anknytning till både judarnas *Shavuot* och pingstdagen. Vi kan läsa om detta löfte nedan:

Jer 31:31-34: Se, dagar skall komma, säger HERREN, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus, inte ett sådant förbund som jag slöt med deras fäder den dag då jag tog dem vid handen och förde dem ut ur Egyptens land - det förbund med mig som de bröt fastän jag var deras rätte herre - säger HERREN. Nej, detta är det förbund som jag efter denna tid skall sluta med Israels hus, säger HERREN: **Jag skall lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan.** Jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk. Då skall de inte mer behöva undervisa varandra, ingen sin broder och säga: "Lär känna HERREN!" Ty alla skall känna mig från den minste bland dem till den störste, säger HERREN. Ty jag skall förlåta deras missgärningar och deras synder skall jag inte mer komma ihåg.

Hes 36:26-27: Jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött. Jag skall låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem.

Judarna firar alltså även *Shavuot* till minne av hur Gud gav Mose sina bud på Sinai berg. I det nya förbundet skall Gud lägga sina bud i våra hjärtan – enligt bibeltexterna ovan – och vad passar då bättre än att Gud låter en första uppfyllelse av detta löfte ske just på pingstdagen/Shavuot? Den uppfyllelsen fortplantade sedan sig så att evangeliet gick/går ut på bred front till alla hednafolk (icke-judar). Men en **andra** uppfyllelse **kommer** att ske i och med att judarna omvänder sig som folk till evangeliet, vilket är exakt vad Joels profetia i Gamla testamentet handlar om (se Joels bok och särskilt kapitel 2, läs även om judarnas omvändelse i Sak 12:9-14). Någon mer "pingstdag" än dessa två talar inte Bibeln om. Och i väntan på judarnas fulla omvändelse gäller det som Petrus predikade för snart 2000 år sedan: "Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva."

Det riktigt stora!

Vi kan utifrån dessa bibelord förstå att det riktigt stora med "den första pingstdagen" var att lärjungarna genom Guds Andes utgjutande i deras hjärtan kunde bli Jesu frimodiga lydiga vittnen och "skördemän", och att Gud då skrev sina bud i deras inre istället för på sten eller papper. Efter Jesu himmelsfärd men före pingstundret hade lärjungarna mest hållit sig för sig själva. Men denna Andens utgjutelse ledde till en **frimodig, utåtriktad och uppoffrande tro** – helt i linje med Jesu missionsbefallning. Detta fick genast den konsekvensen att folket i Jerusalem fick höra ett radikalt vittnesbörd om Guds väldiga gärningar och om Jesu försoningsverk, vilket ledde till väldigt många omvändelse. Denna stora omvändelse på den första pingstdagen var en första stor *skörd* vilken blev till en grund för den första församlingen. Någon "Kyrka" startades inte, men Guds kristna församling grundlades i och med detta. Tungomålstalandet (förkunnelse på olika befintliga språk) utgjorde där ett Guds redskap och mirakel för att förmedla evangeliet till de samlade folken. Det var inte detta mirakel i sig som fick folk att vända om, utan det var vad de fick höra predikas: "När de **hörde** detta, högg det till i hjärtat på dem" (Apg 2:37).

Vad var det stora på Azusa street?

Om man nu jämför denna "första pingstdag" med vad som skedde på Azusa street i början på 1900-talet, så ser man att dessa två händelser markant skiljer sig åt. På Azusa street var det helt klart tungotalet **i sig** som var det stora fascinationsobjektet och det som drog folk. Och tungotalet utgjorde i detta fall **inte** evangeliets förkunnelse på en mängd olika befintliga språk. Somliga skriver att evangeliets budskap knappast alls förkunnades på Azusa street. Istället var det många som *vittnade* om vad de hade fått vara med om, och då med fokus på tungotal och andra manifestationer. Kanske var det i och med detta skeende på Azusa street som just *vittnandet* började få ett större utrymme i gudstjänsterna, vilket tyvärr har lett till att förkunnandet av evangeliet allt mer kommit i skuggan.

Vad är grunden för kristen enhet? Vad lockas vi av?

Min avsikt med den tidigare artikeln om Azusa street har bl.a. varit att peka på att andliga manifestationer lätt kan bli till en grund för ekumenik, och att detta i så fall mycket lätt kan leda oss fel, in i enhet och ekumenik som Gud absolut inte önskar, och sedan vidare in i allvarliga villoläror. Tungotalet har länge varit en sådan manifestation som varit "ekumenikgrundande". Idag gäller det även för andra manifestationer. Och när man i sammanhang som har detta synsätt talar om dessa ting, så pekar de gärna just på skeendet på Azusa street eller på "den första pingstdagen". Vi ser ett exempel på detta i den artikel som Olof Djurfeldt

skrev i tidningen Dagen 2013-08-28 (han var tidigare chefredaktör för samma tidning). Där summerade Djurfeldt sina tankar med dessa ord:

”Pingstväckelsens iver att söka sig tillbaka till de apostoliska rötterna behöver leva och påverka andra kristna. Det utesluter inte nyfikenhet inför vad de äldre kyrkorna [*Katolska kyrkan, Ortodoxa kyrkan, mfl*] rymmer av insikter, andlig erfarenhet och djuplodande bibelarbete.
Men inget skapar större möjlighet till kristen enhet än vårt gemensamma ursprung. Alla bottnar vi i pingstdagsundret.”

Här är det ju mycket avslöjande vad som ligger till grund för vår tids ekumenik. Djurfeldt har delvis rätt när han säger ”Alla bottnar vi i pingstdagsundret”, för om vi betraktar den karismatiska del av kristenheten där andliga manifestationer är centrala, så bottnar de just i ”pingstmanifestationerna”. Men det är absolut inte en sund kristen tro att bottna där. Tänk om manifestationerna är falska!! Skall vi vara sunda i vår tro, skall vi gå säkra i den förföriska tid vi nu lever i, skall vi kunna ha en sund enhet, måste vi bottna i EVANGELIET! Tyvärr tappar fler och fler kristna bort vad evangeliet egentligen betyder och innebär, och då är det helt uppenbart inga problem att ha ekumenik med t.ex. den Katolska kyrkan eller Trosrörelsen, ”för dom är ju också andedöpta” – enligt vad många idag tänker och säger.

Vi kan alltså inte ha någon annan grund för enhet/ekumenik än evangeliet, Guds Ord, Jesus själv. Finns inte det enkla, sanna evangeliet på plats, så finns ingen möjlighet för enhet/ekumenik. Men ligger evangeliets grund lagd och vi håller oss till Bibelns vägledning, då infinner sig en enhet med automatik, en enhet som är given av Gud. Det är denna enhet som Bibeln kallar för ”Andens enhet”. Den behöver vi inte sträva efter; den får vi som gåva.

Vi bör alltså fråga oss själva: Vad är det som vi fascineras av och dras till? Är det spektakulära saker/manifestationer som vi dras till eller är det Guds evangelium som fångar våra hjärtans intresse? Är det redskapen vi är mest intresserade av? Är det budbärarna som skall upphöjas? Är det sammanhangen som vi dras till? Vi har nog en del att pröva i vår tro lite till mans. Och vi bör snarast möjligt rannsaka oss själva för att gå säkra i den tid som nu är.

En andra och en tredje pingst?

En del menar att skeendet på Azusa street var en ”andra pingst” som var sänd av Gud. Dessutom profeterade ett par av ledarna på Azusa street om en ”tredje pingst” som skulle komma 100 år senare, dvs någon gång 2006-2009. Somliga

har menat att skeendet i Lakeland år 2008 med Todd Bentley i spetsen var denna tredje pingst, eller i vart fall en början till den, och att det sedan skulle innebära uppfyllandet av Joels profetia. Men jämför vi dessa skeenden med "den första pingstdagen" i Bibeln, så ser vi inte några likheter. Dessutom säger inte Bibeln något om att sådana händelser skall ske. Det vi istället ser i Bibeln, är att evangeliet skall predikas för alla folkslag, och sedan kommer ett stort avfall bland oss hednakristna. Den "andra pingsten", och egentligen den **fulla** uppfyllelsen av Joels profetia inträffar i den yttersta tiden, när det judiska folket förstår evangeliet och omvänder sig till sin enda sanna kung, nämligen Jesus Kristus, Gud själv. Men det har jag skrivit mer om i denna text: [Ändetidens andeutgjutelse enligt Joel i GT](#)

Till sist...

...visst finns det även ett annat och mer personligt tungotal som inte utgör ett befintligt jordiskt språk och som är för oss obegripliga ord (1 Kor 14:2). Dessa "krypterade meddelanden" kan inte ens FRA eller NSA dekryptera, utan endast vår Herre!

[Läs andra artiklar i Lennarts blogg](#)